

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

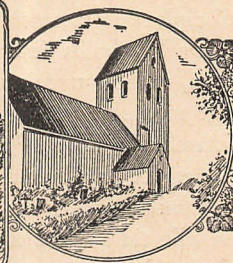
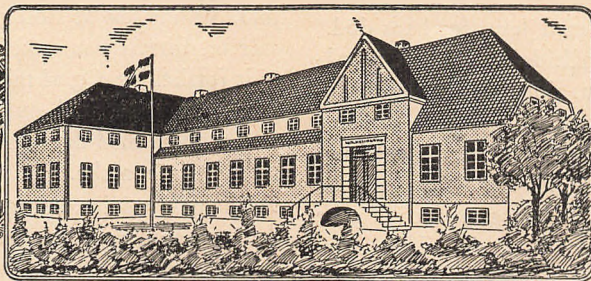
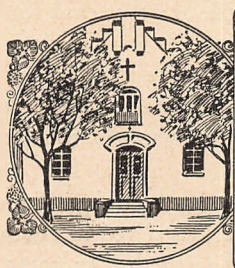
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

April 1959

„Bed og arbejd.“

51. årgang nr. 4

»Jeg, jeg for min egen skyld!«

Hvem taler sådan? Det sømmer sig ikke for et menneske således at understrege sit jeg. Nej, men det er Gud, der gør det gennem profeten Esajas mund.

„Du bragte mig ej brændofferlam, du ærer mig ikke med slagtofre; jeg plaged' dig ej for afgrødeoffer, trætted' dig ikke for røgelse; du købte mig ej kalmus for sølv eller kvæged' mig med slagtofres fedt.

Nej, du plaged' mig med dine synder, trætted' mig med din brøde.

Din misgerning sletter jeg ud, jeg, jeg for min egen skyld, kommer ej dine synder i hu.“

Det er irriterende ord, hvis de tales til en, der ingen brøde er sig bevidst. Det er ord uden interesse for den, der dog nok kan klare sig med noget mindre. Men det er livets ord for den, hvis tid og evighed kun kan bæres, hvis disse ord gælder uden afkortning og uden forbehold.

Så luk da op for ordet af Herrens mund! For sin egen skyld udsletter Gud dine misgerninger. Du har hverken givet ham ære eller gave, du har end ikke trættest dig med at lade lovsang som røgelse stige op til Gud. Du har plaget Gud — tænk, sådan føler den almæg-

tige det — du har plaget ham med dine synder, du har gjort ham træt med din brøde.

Intet har du, intet kan vi møde frem med og sige til Gud: på grund af dette eller det så tilgiv mig; ingen undskyldning gælder, ingen præstation slår til. Vi har alle syndet, og synd bringer død og evig fortabelse.

Så siger Herren: „Jeg, jeg for min egen skyld.“ Dermed lukker han af for hele vor indsats, udelukker ethvert hensyn til vor fortjeneste; han lader nåden hvile ganske alene på sig selv og siger: „Dine misgerninger sletter jeg ud, jeg, jeg for min egen skyld kommer ej dine synder i hu!“

Sandelig: „Dit er riget, magten og æren i evighed! Amen!“

P. Roesgaard.

Byggesagen

Metha og Johs. Poulsen, Åsted	15 kr.
Unævnt givet på forældredagen	15 kr.
P. J. Østergaard, Skive	100 kr.
En ven af skolen	500 kr.

For ialt 630 kr.

meddeles herved med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 19.015,50 kr. — Ialt 19.645,50 kr.

Afskedsfest

Jobs. 14, 1—11.

Det er en afskedssamtale, det er sidste gang, disciplene er sammen med Jesus før hans død.

De har holdt festmåltid i anledning af påsken, nu benytter Jesus tiden til at tale fortroligt med sine venner, taler med dem om den forestående adskillelse. Vi kan tænke os situationen: et par forældre har fortalt deres børn, at familien må flytte. Fader og moder må rejse en lille tid i forvejen og siger det til børnene. De har købt et nyt, stort hus langt borte på en fremmed egn af landet, rejser hen at sætte det i stand, indrette alt og møblere. Børnene skal ikke være bange i den tid, de skal være alene med tjenestefolkene; fader og moder kommer snart igen, og så får de det så godt som aldrig før med have og bekvemmeligheder, hver især får sit eget værelse, der er god plads til dem alle.

Når vi kommer sammen til fest og fødselsdag eller kaffegilder, hvad drejer samtalen sig så om? Spilder vi ikke alt for megen tid med at tale om de fraværendes privatliv, om dårlige nyheder og mørke udsigter. Vi kunne jo godt til tider få noget bedre ud af samværet, benytte den kostbare tid, mens vi er sammen og tale om noget berigende (det være sig opmuntrende, oplysende eller opbyggeligt).

Alt for ofte lukker vi os til for hinanden; Jesus gav disciplene sin fortrolighed, og den blev gensidig, så de også åbner sig for ham og taler ud om deres tanker og problemer. Lad os benytte tiden til at tale mere med vore kære, vore venner, vor næste om de blivende værdier, mens tid er. Familie og venner kan skilles, før vi aner det ved pludselig sygdom og dødsfald, så er det for sent. Det er bedst at kunne tale sammen om muligheden for, at døden kan skille os, den mulighed, der før eller senere bliver til virkelighed. Dette er det altid svært at blive fortrolig med, men har man talt sammen derom og er blevet i nogen grad fortrolig dermed, så er dette en hjælp og en trøst for de efterladte ved en åben grav.

Men nu bryder Thomas ind med et spørgsmål og senere Filip, de to var vidt forskellige, men Jesus forstår dem begge, han tager sig tid til at svare den enkelte på deres personlige spørgsmål. Vi har lov at stole på, at Jesus også forstår os, forstår den enkelte, selv om vi alle er vidt forskellige. Og vi må komme til Jesus med alle vore spørgsmål og problemer, alle vore tanker, også med det, som vi knap nok tør sige til noget menneske.

Thomas ved ikke, hvor Jesus går hen, ligesom mange mennesker siger, at vi ved intet om det på den anden side, hvis der altså er noget.

Jesus er vejen til huset med de mange boliger. Kun ved Jesus når vi faderhuset, der er kun een vej til Gud, det er Jesus. Der er mange veje (mange måder) hvorpå man kommer til Jesus, så er det mindre vigtigt på hvilken måde, når ellers det er oprigtigt. Det er Jesus, der er vejen og vor frelses grund (en vej fører til et mål), Jesus fører os hjem til Gud og faderhuset. Det er ikke vor angst eller vor bøn, der frelser os, ikke engang vor tro eller omvendelse, det er Jesus, vi skal bygge på.

Her er noget meget vigtigt for os at lære, for vi vil så gerne blande noget af vort eget ind imellem i stedet for at frelses af nåde ved Jesus.

På et sted i samtalen bryder Filip ind, nu har Thomas fået svar, det giver Filip mod til også at komme frem med det, han har på hjerte. Det viser sig jo alligevel tit, at mennesker går og tænker på det med Gud, mere end man taler derom. Filip spørger, om ikke det er nok med vor barnlige gudfadertro, bare dette at holde sig til Vorherre. Jesus vil lære Filip, at man kan ikke kende Gud uden at kende Jesus, og ikke kende Jesus uden at kende Gud. Nu har de vandret med Jesus i flere år og kender ham så godt; sådan som Jesus er, sådan er Gud, han har ofret sig for dem og gjort alt for dem, vist dem, hvordan Gud er. Disciplene talte med Jesus om deres spørgsmål og problemer og fik svar. Vi mennesker nu om dage ønsker undertiden, at vi kunne spørge Jesus direkte og få et klart svar. Vi går til ham i bøn med alt, hvad der ligger os på sinde, men vi har tit så svært ved at blive

klare over svaret. Dette kan skyldes to ting, enten at han venter med at svare os, så må vi tro, det er til vort bedste og lære noget i ventetiden. Det kan også være os, der er noget i vejen med, så vi enten ikke kan eller måske ikke vil høre, hvad han har at sige os.

Lær mig at kende dine veje
og gå dem trøstigt skridt for skridt,
jeg ved, at hvad jeg fik i øje
er borget gods, og alt er dit.
Men vil din stærke hånd mig lede,
jeg aldrig fejl på målet ser,
og for hvert håb, som dør hernede,
får jeg et håb i himlen fler'.

Gammel elev.

Er vi visere end Salomon?

Når man har den lykke at få sin livsgerning ved en skole for ungdom, har man mange, mange glæder af mangfoldig art.

Jo, glæderne er mange, for det er dejligt at være i de unges kreds. De unges sind er fyldt med lyse drømme, og endnu tynger livets alvor dem så lidt. Denne til dels ubevidste glæde giver sig udslag i højt humør, der snakkes og lees, der synges og leges, og glæde er smittende.

Og glæderne er af mangfoldig art. Der er jubelen, når en vittighed rammende, men godmodig revser en kammerat, og vi glæder os vist alle til at høre „avisen“ fredag aften. Der er forståelsens glæde, når f. eks. i regnetimen et ansigt klarer op, og en ivrig stemme siger: nå sådan. Der er den stille glæde, når der modtages noget smukt. Den indholdsrige glæde, når der i stilheden dannes et ideal og tages et standpunkt. Og så er der den store glæde, når Jesu Kristi herlighed bliver synlig for et ungt sind.

Det er forunderligt, at der kan være så megen glæde på en skole, når både forstanderen, lærerne og eleverne er mennesker med svære mangler, store fejl og store synder. Men erfaringen har vist det. Tænk bare på udtrykket: „Min ungdoms lyse borg“. Ikke blot er der en højskoleroman, der har dette smukke navn, men navnet bruges af vore skolers tidligere elever, selv om de for det meste siger det mere jævnt

med ordene: „Den bedste sommer (vinter), jeg har oplevet. . . .!“

Der har dog altid været et bestemt grundlag for al den glæde, idet skolerne og eleverne har mødt hinanden med god vilje. På en skole var der for mange år siden opslået ordensregler, og husker jeg rigtigt, stod der allerførst: „Det forventes, at eleverne er flinke og gerne retter sig efter følgende regler“. Og skolens forventning blev opfyldt stort set, og derfor gik det også således, at elevernes forventning blev opfyldt, stort set, og derfor så megen glæde.

Lidt kunne det altså knibe dengang, men nu synes jeg ofte, det kniber meget. Vi har elever nu, der (tilsyneladende i alt fald) slet ikke ønsker at være flinke.

Måske er det mig, der ser anderledes på tingene, fordi jeg er blevet 30 år ældre, og det betyder også noget, at vi har fået yngre årgange ind. Jeg ved dette, og derfor siger jeg ikke tingene så skarpt, som jeg måske burde, men vi er kommet så vidt, at jeg til tider ønsker mig langt bort fra dette sted. Ikke fordi der er et par elever med et noget trekantet væsen, for således har det jo altid været, men fordi der er et voksende antal af eleverne, der er akkurat ligeglade med, hvad der bliver sagt. Jeg har levet med en tryk fornemmelse, for skulle der blive noget i vejen, så kunne vi jo snakke om tingene — om nødvendigt på tomandshånd. Men hvad skal man gøre ved elever, der er helt uforstående over for dette, at de ikke kan gøre, som det passer dem?

Mange steder vises sådanne elever bort, men så er alt håb om at øve en gavnlig indflydelse på dem da udelukket. Dog mener jeg, at bortvisningen er korrekt handling, hvis en elev øver skadelig indflydelse på kammeraterne. Når det ikke nytter noget med formaninger, og man ikke kan få sig til at smide nogen ud, fordi man stadigvæk håber, så har man da vist lov til at ønske, at alle gode hjem vil gøre en kraftanstrengelse for at lære børnene lydighed. Hvor er vi hjem og børneskoler taknemlige for de mange flinke elever, der gør, som det bliver sagt. Hvor kommer vi til at holde af disse ele-

ver, og hvor gerne giver vi dem ikke den bedst mulige anbefaling. Men elever, der er ligeglade med henstillinger, som aldrig har lært at lyde, de er nu ikke morsomme.

Lydighed skal læres i tide. „De klø, børn får, før de kan huske, dem husker de bedst“, siger et gammelt ord, som vist nok er for lidt kendt.

Når man i aviserne læser om de mange selvforskyldte ulykker med dødelig udgang, så må man mindes ordet: „Han dør af mangel på tugt“ (Ordspr. 5, 23). At forældrene ofte lærer deres børn at ringeagte advarselsskilte og advarsler i almindelighed, det er noget, som livet straffer hårdt. Ofte må børnene bøde for fædrenes synder.

Alle gode forældres inderlige ønske er da at give deres børn den bedst mulige opdragelse, og når det så mislykkes — hvor er det tungt, men hvor er skylden? Den kan for en stor del ligge i omgivelserne, og her er jo noget, som hjemmene ikke kan beherske, men vi kunne da gerne lade være med at mene os klogere end Salomon, og det er da det, vi gør, når vi ikke lærer de små at lyde.

„Hvo riset sparer, hader sin søn; den, der elsker ham, tugter ham i tide“. Ja, sådan står der virkelig i Ordsprogenes Bog 13, 12.

I tide! Mon ikke det passer, at det er inden, de er 2 år? Det er grimt at slå store børn, og her kan man vel ofte slå mere ondt ind, end man slår ud. Men det er kærlighed at lukke Bette Jens ud i forstuen (ikke i mørkekammer), til han lover at være sød, og det er kærlighed at give Lille Anna smæk, når man ikke på anden vis kan lære hende at lyde. At straffe de bitte små er vel nok noget af det strengeste arbejde, livet kræver af forældre, men det er tusinde gange mere barmhjertigt end at undlade at lære dem lydighed. Tænk, om vore børn skulle dø eller blive slette mennesker af mangel på tugt, den skyld ville næsten ikke være til at bære. — Eli og hans sønner.

Lad os endnu mere, end vi plejer, bede Gud give forældre og skolefolk evne og vilje til at stå ret i det over for vore børn og unge — over

for det bedste, som vi ejer. Og lad os se den sandhed lige i øjnene, at de hjem, der glemmer Herrens tugt og formaning, det kan aldrig være rigtig gode hjem.

Dette stykke tilegnes vore tidligere elever, der har fået den lykke og det ansvar at have små børn, og lad os så håbe, at vor skole om en 15—20 år må få rigtig mange flinke elever, og at den også må have en rigtig flink lærerstab, så glæden rigtig kan trives her.

☆ *Hjemme fra skolen*

Inden vinterskolen sluttede, var landmændene og landbrugslærer Aagaard på en tur til „Kappel“, og de var meget optaget af besøget. Især havde de bemærket den gennemførte orden, der prægede den store gård, og der blev sagt, at det var mere lærerigt med et besøg på „Kappel“ end at besøge demonstrationsbrugene. Vor skole takker Østergaards, fordi vi altid føler os velkomne, når vi besøger dem.

Påsken kom jo lidt for tidligt, synes vi. Vi kunne så udmærket have brugt lidt flere timer til fagene, og gerne havde vi beholdt eleverne til den 31., men naturligvis holder vi ikke skole i påskedagene, og hvem vil ikke helst hjem til højtiderne!

På mange måder nåede vi lidt nok i vintrens løb, men vi havde dog mange gode timer, mangt et fornøjeligt samvær og mange gode, stille stunder. Vi tror også, at Gud gjorde sin gerning i mange hjerter, selv om vi ikke fik nogen egentlig vækkelse. Den slags kan vi jo ikke tage selv, men vi kan da ikke andet end at bede inderligt derom — og arbejde derfor. Skønt og rigt var det, at der til sidst i flere af efterskoleeleverne vågnede en angst for, at de skulle være på forkert vej. Det var også stort og rigt, at Guds ord fandt rum og ret i mange hjerter, og som sædvanligt sang vi aldrig bedre, end når vi fik fat på vækkelsessangene i „Hjemlandstoner“.

Vore elever er nu rejst, og ligesom vi bød velkommen til enhver flink elev, således vil vi sige tak til enhver flink elev. Tak, fordi I kom

her på vores skole, og tak for den fornøjelse og glæde, som det var for os at have jer her. Vi føler os så stærkt i gæld til jer, for vi synes, I skulle have haft noget mere her, men vil I nu fortsætte med Guds ord og bønner, sådan som vi gjorde det sammen her, så er jeg overbevist om, at det ønske, der blev talt til jer om den sidste aften, vil opfyldes.

„Men han selv, fredens Gud, hellige jer helt og fuldt, og måtte dog jeres ånd, sjæl og legeme bevares helt og holdent og uden dadel ved vor Herres Jesu Kristi komme“.

Vogt jer for halvhellighed. Det er godt, at mange af jer er nær ved Guds rige, men I skal søge og kæmpe, til I kan sige: „Thi jeg kender ham, som jeg har sat min lid til, og jeg er vis på, at han har magt til at bevare den skat, som blev mig betroet, indtil hin dag.“

Vogt jer for halvhellighed. Netop når Guds ord har fået en vis magt over hjerterne, netop da vil Djævelen prøve på at få mennesker til at nøjes med at være „noget“ kristelige, for han ved nok, at han får dem ikke til at kaste det hele bort.

Læs engang imellem nr. 40 i salmebogen. Den salme er realistisk. Begyndelsen passer på os alle, men du skulle overveje, om de sidste vers passer på dig.

Gid I fremover må øge jeres kundskaber, og i det mindste vedligeholde dem. Det er godt at være flittig til at skrive hjem, til kammerater og til skolen. Hvor var det skønt, om I også ville skrive et stykke til vort blad. Send en hilsen til kammeraterne ved særlige lejligheder, og skriv et lille stykke til bladet, når I har oplevet noget nyttigt, noget skønt og rigt eller noget spændende. Måske kunne en og anden også fortælle noget om, hvorledes der kommer solskin og glæde over hverdagene.

I, der fik landbrugsundervisning, må se at følge med i landbrugsbladene, og I bør fortsat bruge jeres bøger.

Tak til jer, der tegnede jer for et bidrag til skolens støttefond. Det er meget skønnere at være med til at bygge en skole op — end at være med til at ødelægge den. Var der nogle,

der ikke fik sig tegnet, kan I bare skrive her til skolen, at I vil gerne være med i støttefonden i 5 år, og at I gerne vil give (f. eks.) 10 kr. om året. Jeg synes, det må være morsomt at vide, at man har en lille part i den skole, som man kom til at holde af. Og mon ikke vi alle ønsker, at vor skole skal være blandt de bedste i enhver henseende?

Vær så også gode medlemmer af jeres vandremappe. Skriv i den det allerbedste, I har at skrive, og se så at få den sendt til den næste på navnelisten.

Bemærk angående elevbladet: Når I flytter for længere tid fra jeres hjem, så send os adresseforandring. Vi skal vide, hvilken adresse der står på bladet, og hvilken, der ønskes — og så jeres årgang. Tre ting!

Hvis I så indenfor på skolen i disse dage, hvor murere, snedkere, elektrikere og malere har travlt med reparationer, hvor pigerne, Emma og min kone har travlt med rengøringen og ferniseringen, og hvor „Jeppe“ med flere har travlt med at sy nye gardiner (for de gardiner, der er brugt til rengøring af shagpiber, kan ikke så godt bruges til sommerleverne, så ville I få et indtryk af, hvad det koster af penge og slid at holde en skole pæn.

Nå, det med at bruge gardiner til piberenselse var heldigvis ikke almindeligt, og mange værelser var efterladt lige så pæne, som da I flyttede ind, og det skal I have tak for.

Om få dage regner vi med, at den fine klokke, I skænkede til skolen, er ophængt således, at den ikke kan falde ned i hovedet på ringeren, selv om den skulle blive genstand for nogen sabotage.

På de fire etmandsværelser er der nu anbragt reolsenge, så der kan bo 2 elever på hvert. I husker nok, at skabene var todelte. Alle pladser plus disse 4 er besat til sommer, og så er der endda een elev, der skal bo på husflidssalen. Det er en af vore tidligere efterskolepiger, der trods vor svage protest har bestemt sig til også at tage på højskole her. Når vi nu alligevel skal have en elev på „Dueslaget“ eller „Nordlyset“, så var det faktisk rart, om der

kom et par stykker mere og holdt hende med selskab. Det er jo kun 2 måneder, de skal bo i „højheden“, for når Lindskov kommer hjem fra årskursus til 1. juli, så rejser lærer Korfitsen, og så bliver der plads på „Elysium“.

Vi vil altså gerne have et par elever mere til højskolen, for selv om det somme tider vil knibe lidt med plads i spisestuen, så har vi nu fået meget mere at forrente, og det betyder uhyre meget for økonomien, at skolen er besat til det yderste. I øvrigt er det slet ikke så galt med spisestuen, for nogle er jo næsten altid i skolekøkkenet, og er vi alle „ovenpå“, så lukker vi bare op til den nye dagligstue og dækker bord ved den lange bæk, og så spiser vi i nogenlunde „samdrægtighed“.

2 dejlige fester på skolen

Den 22. marts havde vi konfirmation, og det var en stor dag for os. Vi var over 100 både til frokost og til middag, men vi havde meget få gæster.

To dage efter havde vi forældredag, og næsten alle forældre var mødt. Programmet var det sædvanlige, og det var en stor dag for skolen. Det er så naturligt, at vi ligesom igen afleverer vore elever til deres forældre. Den gode vilje rådede blandt os, og om aftenen havde vi en god afslutningsfest.

Regnskabet

På grund af mit kursus i København, er regnskabet desværre blevet forsinket, hvad jeg meget beklager.

Regnskabet ser ellers meget ordinært ud. Vi har et pænt overskud og en virkelig god bankbog. Men sådan ser det kun ud nogle få dage endnu. Når disse linier læses, er der skåret 9605,00 kr. ud af vores formue, idet elevforeningen gerne skulle give et pænt bidrag til den nye dagligstues møblering. Sådan har det været meningen gennem de sidste år, og der er også glædeligt mange, som har givet ekstra bidrag af samme grund. Resultatet er blevet meget smukt, og vi siger rigtig mange tak for den gode hjælp.

Men så fremtiden! Vi må endelig ikke falde til ro. Der er stadig elever, der trænger til elevforeningens hjælp. Desuden skulle vi gerne til at gøre noget mere ud af bladet, f. eks. fortjener de mange billeder noget bedre papir. Jo, der er stadig behov for, at en trofast vennekare sender et godt årsbidrag.

Tak, om I vil sende kontingentet for 1959 nu med det samme. Minimum er 3 kr., men 5 kr. er det almindelige, og mange sender 10 kr.

Tak og venlig hilsen!

H. Lindskov Rasmussen.

ELEVFORENINGENS REGNSKAB 1958.

Driftskonto.

Indtægter:	
Kontingenter	9143,00
Gaver (se specifikation)	200,65
Renter	609,12
	<hr/>
	Balance kr. 9952,77

Udgifter:	
Bladet har kostet	8202,40
Understøttelser	640,00
Landselevforeningen	300,00
Porto m. m.	45,56
Overskud	764,81
	<hr/>
	Balance kr. 9952,77

Gaver specificeret:	
Vandremapperne:	
„Båndet“	5,80
„Sølvsnoren“	0,60
„Guldælken“ 1940—41	100,00
„Guldsnoren“ 1941	20,00
„Sølvsnoren“ 1946	15,00
„Lykkeskoen“ 1949	15,00
„Brevduen“ 1949—50	25,00
„Limfjordsminder“ 1954—55	15,25
„Sølvsnoren“ 1955	4,00
	<hr/>
	Gaver ialt kr. 200,65

Formuekonto ved årets begyndelse.

Lånt højskolen	2605,00
I banken	10032,78
Girobeholdning	634,91
Kassebeholdning	393,02
	<hr/>
	Ialt 13.665,71
minus gæld til bogtrykkeren	2573,08
	<hr/>
	Formue 11.092,63
Overskud 1958	764,81
	<hr/>
	Balance 11.857,44

Ved årets slutning:

Lånt højskolen	2605,00
I banken	10.606,57
Girobeholdning	1096,31
Kassebeholdning	345,62
	14.653,50
minus gæld til bogtrykkeren	2796,06
	Formue 11.857,44
	Balance 11.857,44

Regnskab for understøttelsesfonden.

Formue 1. januar 1958	3211,45
Renter påskrevet	150,08
Formue 1. januar 1959	3361,53

Disse penge kan også betragtes som elevforeningens, og det er godt det samme, for nu pr. 1. april er 9605 kr. overført til højskolen som gave fra elevforeningen. De 7000 kr. er anvendt til møblering af den nye elevdagligstue, og de 2605 kr. er gæld, som elevforeningen eftergiver højskolen.

Det er alt ialt en meget smuk hjælp, som gamle elever her yder skolen, og jeg takker rigtig hjerteligt alle trofaste kontingentbetalere på vor skoles vegne.

A. Kristensen.

Litteratur

De unges forlag

har udsendt en god kriminalroman: „Dramaet i Strandstuen“ skrevet af Kirsten Bang. Bogen er på 162 sider og koster 12,50 kr. Forlaget kan udmærket være bogen bekendt. Selv om der både er et mord og en begyndende skilsmisse i fortællingen, så er den renfærdig, og ingen behøver at være bange for at lade deres børn og unge læse den. Her er spænding og hygge i skøn forening, og mange aparte mennesker er taget på kornet. En ung, som ikke gider læse en bog, kunne måske sættes i gang med denne.

Frimodts forlag

har udsendt en bog af Adrian Johansen: Stærke viljer. Her er konflikter fremkaldt af, at stærke viljer mødes. Her er noget om kærlighed og om kristentro og tjeneste. Et højskoleophold får stor betydning for en af bogens hovedpersoner. Der er vist højskolerne en venlighed, som højskolernes venner passende kunne gengælde ved at læse bogen.

Nye bøger fra Lohses forlag.

P. Verner Hansen og C. Bartholdy: Jakobs, Peters, Johannes' og Judas breve (Dansk bibelværk for menigheden) 5 kr. Disse „Små breve“, der har så meget at give os, har her fået en god fortolkning, som de fleste bibellæsere vil kunne have stort udbytte af at læse sammen med de „Små breve“.

C. Bartholdy: Guds godhed og strength. 172 sider, 10,50 kr. Nu har pastor Bartholdy været vor formand i 25 år, og nu er han fyldt 70 år, så det må derfor siges at være al god grund til, at hans 25 prædikener ved de 25 årsmøder nu udsendes. Måtte bogen nu blive læst af rigtig mange, og der er grund til at håbe, at dette vil ske, da bogen er velegnet som gavebog.

Elisabeth Elliot: Operation Auca. 176 sider, 15,50 kr. En ganske enestående og gribende fortælling om 5 missionærer, der i januar 56 gav deres liv i et forsøg på at få kontakt med Auca-indianerne i Ecuadors jungle. En af missionærenkerne har i forbindelse med de andre fire enker skrevet bogen med de dræbtes dagbøger som væsentligt grundlag.

Bogen har vakt opsigt verden over, og er en af de bedste og mest læseværdige bøger, der overhovedet er skrevet. Her er tro, der er virksom i kærlighed, her er voldsom spænding, og her er sejrende tro.

På forlaget har man påbegyndt udgivelsen af en ny billigserie: Hjemmenes bøger. Bøgernes omslag er kulørt og smukt, så mange vil tage dem alene af den grund. Indholdet er enestående godt, det er gode, gamle fortællinger, der nu genoptrykkes. De vil vække glæde i hjemmene både hos børn og unge, voksne og ældre, og de vil være velegnede til højtlesning, ligesom de vil være smukke gavebøger.

Serien vil omfatte: Elisabeth Beskow: Støvetts børn, Felicia B. Clark: Krøblingen fra Nürnberg, Anna Krane: Mitrasskibet, Anna Ølander: Tunagårdens hvide roser og W. Schmidt: Sieghardus. Det er alle bøger med et lodigt og handlingsmættet indhold. De to første bind i serien udkom den 16. marts. — Det er „Krøblingen fra Nürnberg“ og „Tunagårdens hvide roser“. På grund af store oplag kan bøgerne sælges billigt til kun 5,50 kr. pr. bind. Endvidere fås de indbundet i smukt helbind til 9,50 kr.

Tag og læs!

At læse gode bøger er at være i godt selskab og at berige sin tilværelse. Pas dog på, at din læsning ikke går ud over dine medmennesker eller dine pligter. De fleste kan uden skade få mere tid til at læse, man skal bare noget sjældnere være på farten.

Indre Missions højskolekreds, Aarhus har sammenkomst onsdag den 6. maj på KFUM, Klostergade 37, kl. 20 præcis. Forstander Robert Hansen, Fårevejle, taler om „Kristen livsstil“. Derefter underholdning. Entré 50 øre. Der serveres kaffe. Enhver er velkommen.

P. u. v. Jens Ganer.

Stævnet på Himmelbjerget for Indre Missions højskoler bliver søndag den 21. juni.

Nissumstævnet i Vinderup er fastsat til søndag den 31. maj. Programmet bliver vist omtrent som sædvanligt, se efter i næste nummer. Sørg for at få fri den dag.

Møde i Åsted lørdag den 23. maj.

Forstanderen taler ved et offentligt møde for ældre og yngre. Det ville være rart at se mange sallingboere den dag.

Eleverne glemte, da de rejste til påske, en lille hvidskafet lomme-kniv med 2 blade og en rødbrun skrueblyant (Pelikan 50). Vi skal gerne sende tingene, hvis ejermændene vil melde sig.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1958 Frk. Birthe Christensen, Levring præstegård pr. Kjellerup — samme, „Løndalgård“, Mausing pr. Kjellerup.
- 1957 Fru Betty Kristensen, Idunagatan 26, Mølnadal, Sverige — samme, Stenderup, Krogager.
- 1957 Frk. Inger Lise Mikkelsen, Breidablik, Nr. Nissum — samme, Ørding, pr. Ø. Assels, Mors.
- 1957 Frk. Irena Petersen, Saltnæs, Østerø, Færøerne. — Fru Irena Weihe, Solmunde, Østerø, Færøerne.
- 1957 Frk. Karen Margrethe Hansen, Tuengen Allé 20, Oslo, Norge — samme, Måltrosteveien 44 B, Voksenlio, Oslo.
- 1957 Frk. Maja Mikkelsen, „Toftgård“, Bjert pr. Vinderup — samme, „Skovlund“ pr. Vinderup.
- 1957 Frk. Ulla Galmstrup Pedersen, „Møllevang“, Vinding, Sørvad — samme, adr. læge Kirkegård, Struervej 91, Holstebro.

- 1956 Frk. Dorthe Hornstrup, adr. A. Søndergaard, „1000 Ting“, Vestergade 31, Thisted — samme, adr. „Det kolde bord“, Vestergade 53, Thisted.
- 1956 Frk. Ruth Bahn Jensen, Andelsbageriet, Gislinge, Sjælland — samme, køkkenet, Amts- og Bysygehus, Kalundborg.
- 1956 Frk. Karen Christiansen, „Børnely“, Almotoftevej, Kjellerup — samme, Børnehjemmet, Nykastevej 1, Aalborg.
- 1956 Frk. Inger-Marie Hansen, „Hvilehjemmet“, Aulum — samme, „Rønnely“, Gødstrup st.
- 1956 Frk. Signe Ottosen, Børnehjemmet, Nr. Åby, Fyn — samme, Børnehaven, Arnkildgade 15, Sønderborg.
- 1956 Frk. Ingrid Pedersen, Vridsted pr. Skive. — Fru Ingrid Laursen, Minstrup „Mosegård“ pr. Jellinge.
- 1955 Frk. Rigmor Hansen, Søndergade 14, Vestervig, Thy. — Fru Rigmor Hansen, Gyrrupmark, Sønderhå, Hørdum st., Thy.
- 1955 Frk. Emma Nielsen, Thorsgade 63, København N. — samme, Lindevej 13, Kbhv. V.
- 1953 Frk. Emma V. Joensen, Saltangará, Færøerne. — Fru Emma V. Poulsen, Vestmanna, Færøerne.
- 1952 Frk. Margrethe Viftrup Jensen, „Østerlund“, Tvis. — Fru Margrethe Steffensen, Givskud pr. Jelling.
- 1952 Frk. Else Søbjerg, Ahlefeldtsgade 18^a, København K. — Hjemmesygepl. frk. E. S., Kildegården 5^a, Karup, Jyll.
- 1951 Frk. Edel Christensen, Lille Ahle, Barde pr. Herning — samme, Paghallé 40, Herning.
- 1950 Sygeplejerske frk. Edel Sørensen, Haslev udv. Højskole — samme, Hallund, Brønderslev.
- 1949 Frk. Astrid Helene Christensen, Lille Ahle, Barde pr. Herning — samme, Paghallé 40, Herning.
- 1949 Fru Nora Christensen, „Nordvang“, Ørnvej — samme, „Lille Ahle“, Barde pr. Herning.
- 1932 Frk. Emmerence Nikolaisen, Skivevej 83, Viborg — samme, Sct. Ibsgade 1, Viborg.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venforening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 8083